

Op ontdekking naar enkele *plus beaux villages* op het Condruzisch Plateau

De Condroz, een landstrook ten zuiden van de Maas- en de Sambervallei, is vooral gekend als vruchtbare landbouwstreek. Helemaal in het westen van dit plateau – we zitten dan al in Henegouwen, tegen de grens met Frankrijk – is toeristische drukte ver te zoeken. Een camping vond ik zelfs niet, maar mijn B&B ligt vlakbij de RAVeL 109/2, een spoorwegpad van Thuin naar Chimay. Vandaaruit maakte ik twee fietslus- sen, volledig bewegwijzerd met fietsknooppunten.

Maar wat bezielde mij om in deze ongekende uithoek van Wallonië te fietsen? Wel, het idee kwam van de vzw Les Plus Beaux Villages de Wallonie. Al sinds de jaren 90 selecteren én erkennen zij de meest au- thentieke dorpen van de regio. Op mijn fietstweedaagse liggen er ‘officieel’ twee: Ragnies en Barbençon. Maar ik ontdekte nog heel wat andere plekjes, met historiek én met een pittoresk karakter.

PRAKTISCHE INFO

Noordelijke lus: 59 km. Afstand vanaf de B&B tot kn53: 0,5 km. Volgorde kn: 53 > 51 > 50 > 65 > 23 > 22 > 19 > 21 > 20 > 13 > 63 > 10 > 11 > 44 > 46 > 26 > 31 > 51 > 53. De. Route: de rue Gravelotte nemen tot de T-splitsing, links rue de Grandrieu inslaan.

Zuidelijke lus: 60 km. Afstand vanaf de B&B tot kn53: 0,5 km. Volgorde kn: 53 > 51 > 31 > 77 > 30 > 29 > 28 > 27 > 15 > 50 > 55 > 85 > 86 > 91 > 90 > 58 > 52 > richting kn53, in de rue de Grandrieu links de rue Gravelotte inslaan. Route: rue Gravelotte nemen tot de T-splitsing, links rue de Grandrieu inslaan.

Lus Condroz Noord - Ragnies

Mijn eerste fietslus brengt me langs de Ravel L109 die Chimay met Thuin verbindt. Dit spoorwegpad loopt rakelings langs Beaumont, maar ik ben gefocust op dorpen en dus laat ik de stad links liggen. Even verder begin ik aan de eigenlijke lus die me via La Hantes naar de Samber brengt. Daarna kijk ik uit naar mijn eerste plus beau village: Ragnies. In een ondiepe heuvelplooi in de Henegouwse Condroz lijkt dit dorp in een diepe slaap gedompeld.

De lagere school op het plein voor de kerk is het minst authentieke bouwsel. De gevel van de pastorie uit 1770 daarentegen ziet er veel authentieker uit met zijn afwisselend geheel van witgeschilderde baksteen en kalksteen. De dorpskerk is opgetrokken uit een combinatie van grijze kalksteen en gelige zandsteenblokken. Op het plein komen vier straten uit. In de rue Conreur staat rechts het Maison Espagnole, eigenlijk het woongedeelte van een achterliggende hoeve. Het Spaans karakter zit hem niet in de bouwstijl maar in de interieurs die door de familie Mascart met Spaanse meubelen ingericht werden. Rechttegenover het Spaans Huis ontdek ik achter in de tuin een magnifiek herenhuis uit de 19de eeuw.

Aan de rand van het dorp staat La Distillerie de Biercée. Vanaf 2000 begon deze geneverstokerij uit Biercée uit zijn voegen te barsten. De oude Ferme de la Cour aan de rand van Ragnies, waar tot 1789 recht gesproken werd, werd aangekocht en gerestaureerd. De bezoeker kan op de binnenplaats en in de oude gebouwen terecht voor een rondleiding, een proeverij van meerdere likeuren, genevers of voor een hapje.

Websites:

-vzw Les plus beaux villages de Wallonie: beauxvillages.be

-www.leslacsdeleaudheure.be

-www.distillieriedebiercee.com

Logies:

Solre-Saint-Géry: B&B, 'Guest rooms in beautifully renovated 17 century farm', gastvrouw Cécile, rue Gravelotte 6, te boeken via booking.com, ook table d'hôte op aanvraag.

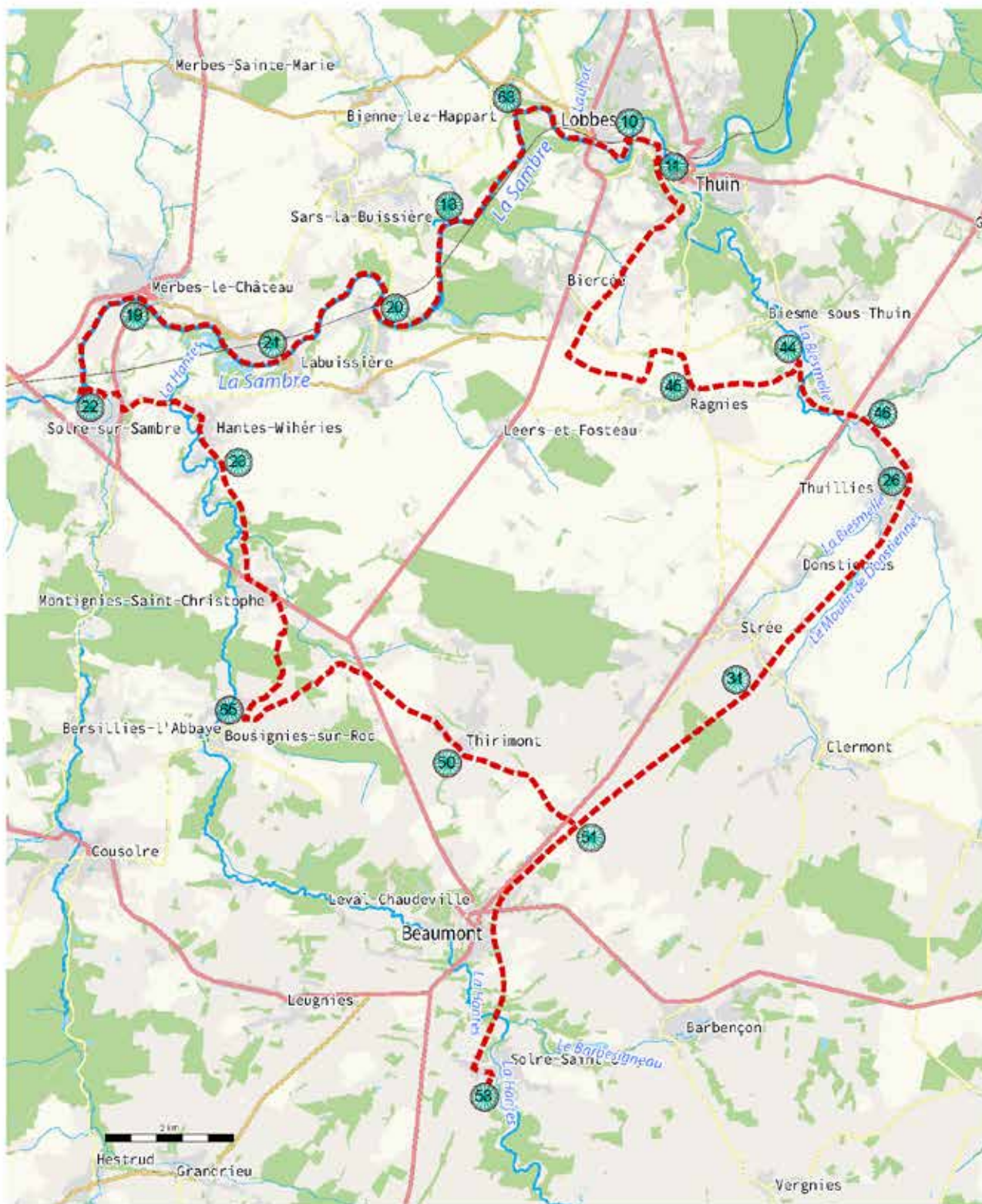

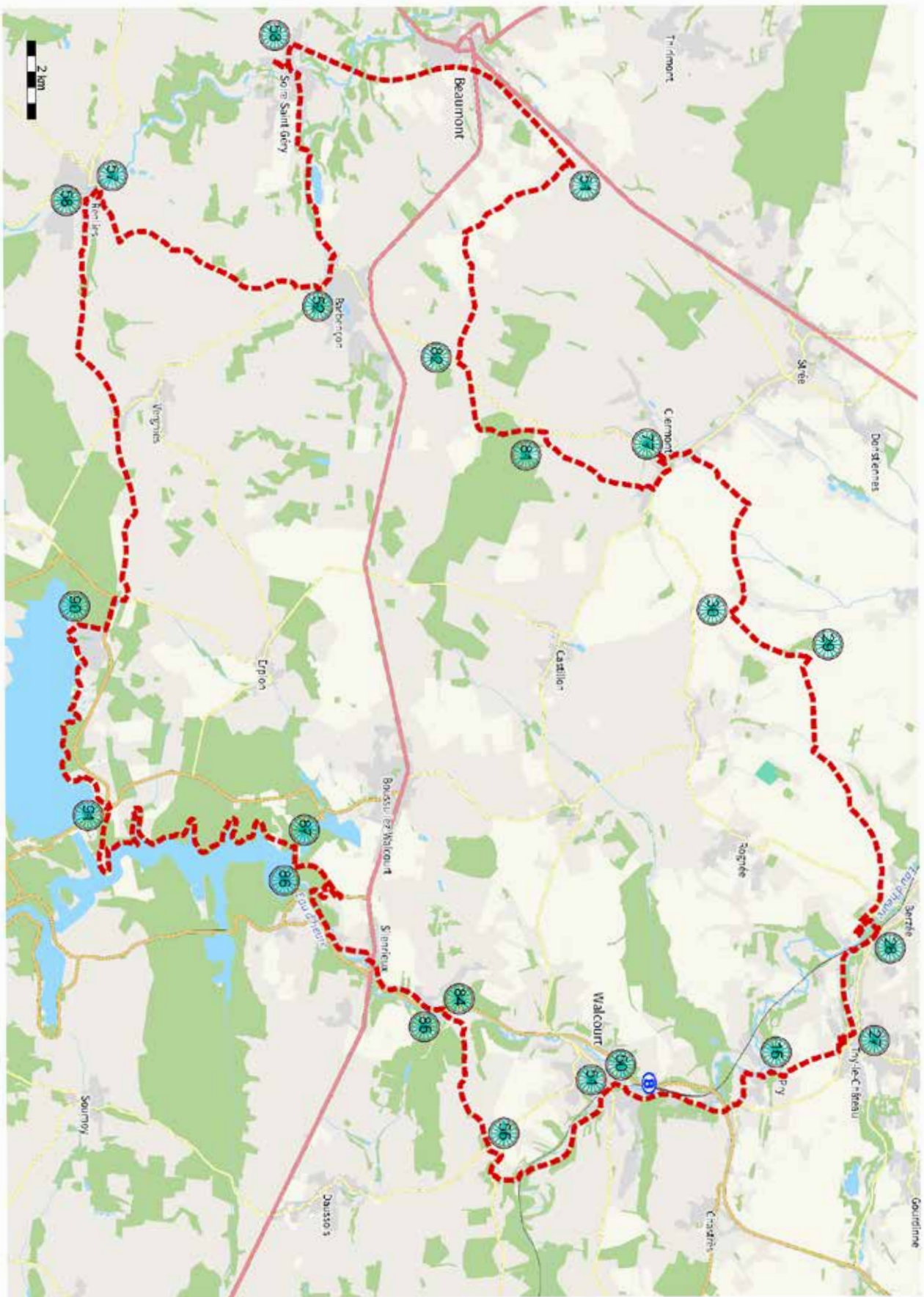
Lus Condroz Zuid - Barbençon

Mijn tweede fietsdag verloopt meer zuidelijker en brengt me naar het merengebied van Les Lacs de l'Eau d'Heure. In de vallei van de L'Eau d'Heure wordt ik ondergedompeld in dichte oeverbossen, ook langs het Lac de la Plate Taille waar het (water) toerisme welig tiert. Pas op het einde van mijn fietstocht maak ik kennis met plus beau village Barbençon.

Slechts zeldzame plukjes bos onderbreken de weidse uitzichten over de graanvelden, met hier en daar monumentale hoeves. Zelfs in het dorpscentrum stralen enkele boerderijcomplexen de agrarische rijkdom van weleer uit. De ferme la Perruque uit de 17de eeuw is een stevige vierkantshoeve die eertijds bij het kasteel van de heren van Barbençon hoorde. Een ander bijzonder hoevecomplex is de ferme Tellier in de rue de l'étang 7. Boven de ingang deur staat ANNO 1756 gegrift.

Het dorp zal voor altijd bekend blijven voor zijn marmerindustrie. De dooraderde rode marmer werd ter plaatse ontgonnen, gezaagd, geslepen en gepolijst door de dorpelingen. Hun witgekalkte arbeidershuizen vindt je terug in de rue des Marbriers die afdaalt naar de Barbesigneau-beek. Het rode marmer van het graf van Napoleon, op het Cimetière des Invalides te Parijs, werd door Barbençon geleverd. Dé blikvanger van het dorp is het voormalige kasteel. Vanaf de oever van een grote vijver valt je oog eerst op een versterkte omwalling waarachter de bovenkant van het kasteel tevoorschijn komt. Het is geen echt kasteel (meer) want het middeleeuws bouwwerk is zijn torens en dak kwijt. Ernaast is later een modern landhuis in baksteen bijgekomen.

Grote Routepaden

WANDELLEN & FIETSEN OVER LANGE AFSTAND